

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popiș nr. 16.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapăciază

Nimeri singuratici à 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”

Judecătorile cu jurați.

III.

(*tip.*) Impresiunile sunt pentru jurat aceea ce pentru judecătorul numit din partea puterii de stat sînt: *dovezile*. Juratul încă are trebuință de dovezi, pentru-că din ele-și scoate impresiunile; și trebuie să le aibă; dar' la jurat dovezile influențează asupra *inimei*, pe când la judecător influențează asupra *minții*.

Dovezile formează deci *baza justiției*. În justiția modernă sistemul și procedura de dovedire e de așa, că aplicată bine, cu greu se poate comite greșală judecătorească, condamându-se cineva pe nedrept; ear' dacă se întâmplă iei-coleă câte un caz de nedreptate judecătorească, el nu e născut din altă împrejurare, decât numai din neaplicarea corectă a procedurii de dovedire.

Obvin și astăzi casurile e drept, în cari pe lângă toată corectitatea aplicării sistemului de dovedire, se condamnă oameni nevinovați, chiar din partea judecătorilor cu jurați, dar' aceste casuri vin puse pe alt plan, pentru-că își au izvorul în motive *politice*, și jurații cari fac aici pe judecătorii sînt din vreme influențați, fanatizați și poate chiar *terorizați* ca se aducă verdict de condamnare.

Sistemul de dovedire, aplicat astăzi în justiție, e basat pe recunoașterea proprie, pe actele scrise, care dovedesc în mod neîndoios săvîrșirea actului punitibil, pe fasiunea martorilor demni de toată încrederea, pe comparația întâmplărilor și a faptelor date, din cari se scoate concluzia, etc.

Justiția modernă cere, ca nimeni să nu fie condamnat fără a-i se pute dovedi pe deplin vinovăția. Dacă dovezile lipsesc, lipsește și vinovăția. Pentru-că principul fundamental al justiției moderne este: mai bine nouzeci-și-nouă de vinovați, achitați pe nedrept, decât un singur nevinovat, osândit pe nedrept.

Dar' până a putut să ajungă sistemul de dovedire la perfecția de astăzi, a trecut prin multe faze. Și a lăsat în urma sa pete rușinatoare, pagini triste în istoria dreptului, de cari noi, cei de astăzi, trebuie să ne minunăm și să ne îngrozim.

Așa, în locul fasiunii libere, pe care o face astăzi acusatul, era la modă într-o vreme fasiunea forțată, stoarsă cu sila din gura acusatului. Ca singurul și sigurul mod de dovedire, era acceptată, din partea legii, tortura cu tot felul de băți peste corp, cum e: schilăvirea diferitelor membre ale corpului; stringerea degetelor dela mână și dela picior în inele de fer, de multe-ori arse în foc; spânzurarea acusatului de grindă, cu capul în jos, ori apoi legarea lui de grindă, cu lanțuri, de gât și de picioare; așezarea delicventului în soare, în căldura mare de vară, cu fața la soare, capul gol și mâinile ridicate în sus; aruncarea delicventului în cuptorul cald; întemnițarea în case scunde, unde numai pe foale sau în genunchi putea să-și facă omul intrarea și unde-l aștepta o sumedenie de cloțani, broaște și diferiți vermi; apoi bățile peste corp, cu băta, cu legătura de nuielă, cu vina de bou, până la esirea sîngelui peste care se presera sare; picurarea de rîșină, ceară sau sîm în ureche, pe pîntece sau în altă parte a corpului, — și alte multe grozăvii, cari și numai povestite astăzi produc fiori și îngrozire.

Chestia era pusă așa: poate sau nu poate acusatul se supoarte *probele* (torturile) ce i-le cerea legea și ce i-le dictau judecătorii sei? Dacă nefericitul acusat le suporta pe toate, legea îl declara de nevinovat; ear' dacă din cauza construcției sale mai debile nu le putea suporta, era considerat de vinovat, și venia osândit. Era supus deci unei pedepse duble. Torturat pentru a i-se

pute dovedi vinovăția, și condamnat ca — vinovat.

Dar' căți nu muriau în mijlocul torturilor aplicate!

Dovedirea nevinovăției se mai făcea și cu *jurământul celor doisprezece*; un jurământ, pe care acusatul avea să-l presteze împreună cu doisprezece martori.

Modul acesta de dovedire era inventat pe seama preoților, și sigur din partea preoților. Dacă preotul era acusat de comiterea unei fapte ilegale, n'avea decât se aducă doisprezece oameni cari cu el împreună să pună jurământ în fața tribunalului că n'a comis fapta ce i-se imputa, și nevinovăția sa era dovedită și decretată din partea legii. Ne putem imagina, că în epoca domniei acestei dispoziții legale, câte jurăminte false se vor fi depus în fața tribunalului și că în ce mod a putut să se lătească corupția și desmoralizarea oamenilor, la umbra unui sistem atât de pătător de dovedire.

Mai era în vechime încă *și proba de foc* și *proba de apă*, inventate și ele tot pentru a se dovedi cu ajutorul lor vinovăția sau nevinovăția inculpatului. Procedura era următoarea: acusatul, care se punea pe terenul negațiunii și nu recunoștea fapta cu care era învinovătit, se punea să calce cu piciorul gol pe un fer ars, ca tribunalul să se poată *convinge* de nevinovăția sa. Dacă inculpatul nu-și ardea piciorul, — era declarat de nevinovat și era achitat. În caz contrar vinovăția sa era *evidentă*. Și așa aproape toate nevinovățiile, constatate cu ajutorul probei de foc, erau *dovedite* și *evidente*.

La fel era și *proba de apă*. Inculpatul se arunca în apa afundă și cu curs repede. Dacă se îneca, judecătoria era convinsă despre vinovăția sa, ear' dacă scăpa, era pus în libertate, declarat fiind de nevinovat.

Și mai erau și alte forme de dovedire, fel de fel de proceduri judecătorești, unul mai groaznic decât celalt, toate însă cu meniunea, primită dela lege, de a scoate dreptul și dreptatea la iveală.

Se întremură omul, când se gîndește la *dreptul* și *dreptatea* ce putea să ese din aceste moduri de dovedire, *barbare* și *criminale*. Judecătorii erau mai criminali decât înșiși criminalii. Și gîndindu-ne la ele, trebuie să lăudăm progresul ce l-a făcut știința dreptului, ajunsă astăzi la sistemul de dovedire, atât de *uman*, introdus în justiția modernă.

Vor mai fi state, fără îndoială, și astăzi, în cari se comit încă acte de barbarie ca cele înșirate; dar' vina cade asupra întunecului, care nu permite intrarea lumii, intrarea civilizației în ele, pentru-că sînt state cu o vicia publică încă barbară, prin urmare și cu o justiție barbară.

Și vor mai fi state, chiar *civilizate*, în cari și astăzi se mai susțin și se aplică unele din triste reminiscențe ale justiției din evul mediu, — dar' barbariile acestea nu trebuie puse, și nu pot fi puse, în contul justiției, ci în contul *administrației*, însărcinată cu eruirea criminalilor și cu stoarcerea primei lor fasiuni.

Toate abuzurile de putere, comise în state civilizate, nu apasă justiția, ci administrația publică, care n'a ajuns încă la perfecția justiției. Și justiția știe să-și facă datoria chiar și față de organele administrative, ce abuzează de puterea ce li-s'a încredințat, atunci când se află în fața faptelor constatate și dovedite.

Sibiu, 17 Nov. n.

CUOTA. Întreaga comisiune austriacă a sosit ieri seară la Budapesta. Astăzi și mâine va continua tratările cu comisiunea maghiară, care se vede a fi învoită ca să se urce quota pentru Ungaria la 34.6 procente.

Ieri seară a ținut conferința partidul kossuthist, în care s'a luat hotărîrea de a se duce lupta cea mai energică parlamentară în contra urcării cotei, dacă e de lipsă, chiar și cu înscenarea obstrucției. Se desvoaltă bine lucrurile.

Din parlament. La cererea expresă a ministrului-president **Széll**, diela maghiară, care luase vacanță până luni, a fost convocată la ședință pe ziua de mâine. Cele întemplate la Viena au făcut necesară această schimbare de program. Ministrul de finanțe **Lukács**, vrea să răspundă adevărat lui **Ugron**, la interpelarea din urmă, asigurându-l și pe **Ugron** și pe **feara** înțelegă, că refuzarea estradării celor cincizeci-și-nouă milioane de florini, din partea comisiunii parlamentare austriece, însărcinată cu controlarea auzitorilor de stat, nu e decât un simplu incident, care nu împiedică întru nimic reciprocitatea la care s'a angajat Austria față de Ungaria. Guvernul maghiar crede că e dator să facă această declarație, pentru a liniști opiniunea publică maghiară.

DELEGAȚIUNILE. În consiliul de coroană, ținut **Mercuri** la Budapesta s'a fixat termenul pentru întrunirea delegațiunilor pe 30 Noembrie. Rescriptul regal prin care se face convocarea, va apăre în decursul săptămînei ce vine, și tot atunci se vor face și alegerile membrilor delegațiunii din partea parlamentului maghiar.

„Națiunea” e „lașă”! Săcuil **Ugron** ss tînguia alaltăieri prin incinta camerei maghiare, că lucrurile nu merg așa cum ar trebui să meargă. *»Cu Austriacă nu mai putem rămîne în comunitate, ar trebui să ne desfacem de cîtră ei, dar' națiunea maghiară e prea lașă, ca să decreteze independența!«* Așa zicea **Ugron**. Ear' alt lucacef independent, — **Justh Gyula** zicea, că *Austriacă* au dreptate când se opun estradării milioanelor, necesare pentru regularea valutei; pentru-că tot ce s'a făcut dincolo cu ajutorul **S-lui 14** e ilegal și anticonstituțional. Ar trebui să urmeze deci independența economică a Ungariei, dar' *națiunea e prea slabă* ca să o decreteze. *Întreaga feară ar trebui să fie acuma în picioare, și să nu aștepte ca alții să o trezească!* — *Da! dacă feara ați forma-o numai voi!*

„Democrații”. O gazetă din capitală aduce știrea pozitivă, că pe la mijlocul lunii viitoare Monarhul va numi pe **Horánszky Nándor** ministru de interne în cabinetul **Széll**. În legătură cu această știre, — care de altcum nu surprinde pe nimeni, fiindcă de mult se știe că **Horánszky** e omul întreg; pe care-l căuta **Széll** pentru resortul internelor, — își face acum cursul prin ziare și o altă știre senzatională, *esirea listăștilor din partidul guvernamental*. Se afirmă adevărat, cumcă în cazul dacă într'adevăr **Horánszky** va fi numit ministru de interne, și nu contele **Tisza Pista**, fracțiunea *tiszaistă* ese din partidul guvernamental și în unire cu unii *kossuthiști*, cărora li-s'a urit să mai aștepte după perfecta *»independență»* a țării, — va forma un partid (guvernamental) de opoziție, sub numirea de *»partidul democrat maghiar»*. *»Ganeful»* a declarat însă, că el nu intră în noul partid, ci rămîne în sinul partidului guvernamental.

Din Austria.

Posiția cabinetului **Clary** e considerată din toate părțile de zdruncinată și retragerea sa dela conducerea afacerilor de stat pare a fi iminentă. Incercăturile politice au să urmeze încă, și *»Politike»* constată că dela guvern depinde forma ce o vor lua aceste încercături, cum și forma ce o va lua *criza*, care poate să se prefacă în *catastrofă*. *»Cabinetul Clary»* — zice numitul ziar, — *și a eshauriat programul bine cunoscut, pentru-că a revocat ordonanțele referitoare la limbi și a făcut alegerile pentru delegațiuni. Prin urmare nu mai are drept de existență. Problema cea mai apropiată este: Să se retragă imediat, pentru-ca urmașul său să aibă timp a se îngrijii de o dezvoltare pacinică a raporturilor politice și parlamentare.* Dacă contele **Clary**, în contra așteptărilor, nu ar înțelege lucrul acesta, și prin demisionarea sa nu ar da posibilitatea creării unei noue constelațiuni, care ar pute să salveze situația, *atunci trebuie constrîns să o facă această»*. *»Politike»* vine în fine la concluzia, că în momentul în care legile pactului vor fi puse la ordinea zilei în parlamentul austriac, cabinetul **Clary** are să dispară de pe orisonul politic și parlamentar. O să se bucură Maghiarii de aceste știri.

Din Bucovina.

În 13 Noembrie n. c. s'au întrunit în adunare la **Cernăuți** patronii bisericești ai arhidiecezei gr-orientale din Bucovina, și față cu persecuțiunile îndreptate în contra preoților români bucovineni, au luat următoarele concluse:

I. Subsemnații patroni bisericești salută cu bucurie și deosebită satisfacțiune manifestățiunile de loialitate ale preoției gr-orientale române din Bucovina. Alăturându-se acestor manifestățiuni, își exprimă nestrămutata lor iubire față de împărat și patrie.

II. Subsemnații patroni exprimă preoției gr-orientale mulțumita și deosebită lor recunoștință față cu ținuta deamăn, ce a observat-o în cauza apărării atacurilor îndreptate în contra bisericei gr-orientale și a preoției din partea președintelui țării și își exprimă regretele lor față de slăbiciunea arhiepiscopului **Arcadie**.

III. Subsemnații patroni privesc grabnica convocare a congresului bisericesc de o necesitate imperativă pentru realizarea definitivă a mult așteptatei regulări a ingerenței statului față de biserica gr-orientală din Bucovina și pentru restabilirea și susținerea integrității ei.

Adunarea a trimis apoi o telegramă *»Clubului român»* la Viena, aducându-i la cunoștință, că în contra preoților români bucovineni s'a inițiat din partea guvernului cercetare disciplinară, care se face prin comisari speciali, și rugându-l să intervină la guvern pentru sistarea activității acestor comisari.

Casul dela Mocsa.

Interesantul proces, ce a rezultat din cazul dela **Mocsa**, apreciat și de noi în anul din numerii trecuți, s'a sfîrșit ieri. Sentința este osânditoare pentru acusat, cari au abusat în chip neomene de puterea lor oficială, făcînd investigații cu schinjuri barbare. Sentința s'a dat nu numai pentru-că cei acusați au meritato, ci ca să contribuie și ea la stîrpirea credinței, că investigația nu se poate face fără aplicare de mijloace silnice, credință despre care procurorul a zis, că este lătită în unele *pături ale societății maghiare*. Cari sînt aceste pături? Poate păturiile cărora aparțin și condamnații, adevărați amployații publici și a gendarmilor, cari în Ungaria adese-ori se răpesc la volnicie.

Pertractarea procesului din Comorn a ținut 9 zile, cu câte două ședințe pe zi. Au fost ascultați o mare mulțime de martori, din depozitiile cărora, deși unii au fasonat favorabil acusatilor, s'a dovedit vinovăția acestora. În 14 l. c. (a 7-a zi de pertractare) și-a ținut procurorul rechisitorul, cerînd pedepsirea acusatilor.

Rechisitorul.

Subprocurorul **Dr. Biró**, și-a început rechisitorul cu relevarea luptelor, cari s'au dat pentru asigurarea drepturilor universale, și pentru eluptarea liber-

tăței omenestii. A combătut apoi pătarea *»lătită în unele pături ale societății maghiare»*, că nu se poate face investigație fără aplicare de mijloace silnice. Trecînd la cazul dela **Mocsa**, a zis că i-ar fi părut foarte bine, dacă acusa, care a străbătut în toată lumea cultă, producînd oroare, s'ar fi dovedit de nebasată. Dar' aceasta nu s'a întemplat. Din depozitiile martorilor reese, că acusații au abusat de puterea lor oficială. Procurorul face apoi istoricul casului dela **Mocsa** și cere pedepsirea acusatilor: **Szabó Kálmán**, pretor, **Molnár Gedeon**, esactor la comitat, **Göbel**, notar și **Czunyi**, primar comunal pentru *abus de oficiu* în 11 casuri, *lesiuine gravă, violare libertății personale*, și *stoarcerea de bani*, basate toate pe paragrafi respectivi din codicile penale.

Sentința.

În 15 l. c. au urmat vorbirile apărătorilor, cari în fața depozitiilor martorilor n'au încercat să prezente pe acusați de nevinovați, ci numai să reducă gravitatea faptelor, ce li-se atribuiau.

În sfîrșit ieri tribunalul a enunțat sentința cunoscută, anume: esactorul **Molnár** a fost condamnat la 3^{1/2} ani temniță ordinară, pretorul **Szabó** la 3 ani, **Göbel** la 1 an și **Czunyi** la 4 luni.

Astfel s'a terminat faimosul proces, care va fi un document prețios privitor la stările social-culturale din Ungaria dela finea secolului al XIX-lea. Pentru istoria culturală e de mare valoare acest caz, de oare-ce este un dat, care nu se poate nega și a fost scos la iveală în toate amănuntele lui, față de multe asemenea casuri, cari rămân mai mult sau mai puțin tănuite. În privința aceasta bine zice *»Pesti Hirlap»*, că șirul astorlor de casuri e lung și cazul dela **Mocsa** nu e nou, ci e numai *»primus inter pares»*. Nu știm când le va succede Maghiarilor, avînd tot numai ei singuri cărna în toate, a stîrpi credința din *»anumitele pături»*, că brutalitățile și schinjurile, atât a indivizilor, cât și a popoarelor nu mai au loc în un stat, care are pretenția de a ocupa loc în șirul statelor culte.

Sinoadele protopopești.

Din tractul Clujului.

Sinodul protopopesic s'a ținut în 6 Nov. n., în școala gr-cat din Cluj. Nu toți preoții au fost de față, dar' s'a văzut o cunună frumoasă de preoți. Decisiunile luate în acest sinod sînt următoarele:

Ajutorul de stat.

Protestăm contra modalității cu împărțirea ajutorului de stat prin organele civile; de pretins li pretindem cu atât mai virtos, că și credincioșii bisericeilor unite concurg cu darea lor în visteria statului. Dar' decât să fim supuși organelor statului, unor solgăbire, prin care ne facem de rușine înțre neamului nostru românesc; mai bine trăim săraci cum sîntem și cum am fost până aci.

Chestiunea autonomiei.

După-ce noi Românii sîntem de alt neam, altă limbă, altă confesiune, cu alt rit, față de confesiunea rom-cat, cerem *autonomie separată și condusă de arhierii nostri*. N'avem a ne amesteca cu nime. Cum vreau dîngii, ca biserica catolică din Ardeal, care e de aceeași limbă și rit, să fie lăsată ca autonomie separată și condusă de groful **Majláth**, cu atât mai-virtos pretindem noi gr-cat români să ne lase în pace să avem autonomie noastră separată. Cerem autonomie separată!

Fondul Vancean.

Știm, că fondul Vancean e pentru ajutorarea preoților deficienți; sinodul crede că acest fond numai așa își va ajunge destinațiunea sa, dacă i-se va mări capitalul. Capitalul va crește numai așa, dacă și credincioșii bisericeilor noastre vor contribui cu obolul lor, ba chiar și bisericele. Precum parohiile noastre dau la fondul de pensiuie al învățătorilor 12 fl. anual, oare nu vor pute da ceva și pentru fondul preoților?

Societăți de femei.

Di **Stefan Roșian**, capelan în Cluj, propune că ar fi bine, dacă în fiecare comună s'ar înființa o societate de femei pentru împodobirea bisericeilor cu ornate alese, ca să putem zice, că și noi avem biserici pompoase. În frunța societății are să steie d-na preoteasă cu cele mai alese fete din parohie.

Propunerea aceasta se primește cu însuflețire.

Scoală cu 6 desp.

După-ce nici până în prezent unele dintre școlile noastre nu 'și-au format încă 6 despărțăminte, ceea ce e dureros lucru, se impune ca negreșit pe viitor una fiecare școală să aibă 6 despărțăminte.

Ca delegat sinodal s'a ales on. *Augustin Cosma*, preotul Feiurdului.

E de observat, că cele mai multe propuneri le-a făcut dl capelan Ștefan Roșian, care precum se vede se interesează mult de cauza bisericeii.

„Chimu“.

Din diecesa Gherlei.

Conferența preoțească din Feldru.

Valea-Someșului,
13 Nov. 1899.

În 12 Noembrie a. c. clerul tractat din vicariatul Rodnei s'a întrunit la conferența preoțească anuală în comuna Feldru.

În conformitate cu programul, la orele 8 a. m. s'a început celebrarea sf. liturgi în frumoasa biserică parohială din loc. Popor mult, inteligență din loc și oaspeții veniți (preoțimea din vicariat) au luat parte la această sf. slujbă celebrată de 12 preoți. Cântările au fost executate cu multă precizie și armonie de corul tinerimei din loc, sub conducerea învățătorului pensionat Petru Neamț. O predică ocazională plină de învățături și povești morale a fost ținută de preotul din Ilva-mare *Ierolim Slavocă*, care cu mult interes a fost ascultată de cei prezenți.

Pe la orele 10 a. m. ne-am întrunit la conferență în una din salele școlii confesionale gr.-cat. din loc. Șeful tractat reverendisimul domn vicar Dr. Ioan Pop prin o vorbire bine alcătuită, atingând scopul conferenței și revocând în memoria preoților misiunea preotului de a se ruga și a lucra, sfârșește îmbrăbătându-i pe toți la o muncă serioasă și rodnică pentru binele bisericeii și a credincioșilor cu a căror păstorie sunt încredințați.

Chestia autonomiei.

Între aclamări sgomotoase la adresa președintelui ședința se declară de deschisă, luându-se la dezbateri punctul I. din programul zilei: „Luarea unei hotărâri în cauza autonomiei provinciei noastre metropolitane“.

După o dezbaterie serioasă și demnă de momentositatea obiectului, preoțimea din vicariat cu drept indignată de uneltirile puse la cale de o stăpânire pururea nouă dușmănoasă, prin mijlocirea unei biserice, ce soră bună și nu vitregă ar trebui să ne fie, și carea cu mână profană, nesocotind nici un nici lege și dreptate, fiind de a se atinge de sanctuarul cel mai sfânt al României — de biserică sa națională — ce singură o mai are și de carea ca de foc nu ar trebui să se atingă, — știind mai ales că cât de tare se alipește României de biserică sa; — *serbătoarește protestează în contra acestei încercări volnice, declarând-se gata preot și popor de-a lupta până la extrem pentru zădărnicierea acestor planuri de atentat.*

În drept sîntem ca să luptăm cu ori-și-ce mijloace legale pentru mântuirea autonomiei noastre bisericești de 200 de ani practisată, recunoscută prin decrete pontificale, înartărită în legile țării, a cărei cetățeni pururea credincioși și noi sîntem.

Ba, cine e mai chemată, dacă nu chiar preoțimea ca se pășească cea dintău într-o apărare bisericeii sale, atunci când vede cum nori cutropitori o amenință cu pierire. Și apoi când preotul mai știe, că biserică noastră este națională, și când e convins, cum biserică în toate vremile a fost pază neamului și limbii noastre românești, cine ar putea rămân nesimțitor, văzând cum aceste scumpe cleinoade sînt amenințate cu strivire?!

În urmarea celor premerse deci, clerul din vicariatul Rodnei, întrunit în conferență din 12 l. c., ia o rezoluțiune cam de următorul cuprins:

„După-ce cu totală desconsiderare a actului de unire cu biserică Romei din anii 1698—1700 și în contra celor decretate de SS. pontificale Piu al IX-lea în bula „*Ecclesiam Christi*“ d. d. VI-a Calendas 1853, prin cari s'a decretat independența bisericeii noastre unite. Apoi în contra înartăririi acestei independențe prin articolul de lege XXXIX. ex 1868 și în fațșă contrazicere cu voința clerului și a poporului unit, se continuă în mod silnic încercarea nevrednică de niște fii adeverați a bisericeii catolice: ca biserică noastră unită să fie contopită în organismul bisericeii latine din Ungaria, prin ce se aduc în pericol cele mai vitale interese a poporului român unit.“

Preoțimea din vicariatul Rodnei ridică proteste în contra acestor încercări, și roagă pe Escelența Sa episcopul diecesan, — ca dimpreună cu ceilalți arhiepiscopi ai provinciei noastre metropolitane să lucreze și mai departe la îndelăturarea pericolului ce amenință biserică, să convoace *sinod diecesan*. Ear' ca poporul credincios din vicariat să aibă și dînsul ocaziune de a se pronunța în cauză: se însărcinează vicarul, ca șef tractat, să convoace în cel mai scurt timp posibil, un *sinod vicarial mixt*, după norma *sinoadelor* ce s'au ținut întotdeauna în acest vicariat, ear' mai pe urmă în anii 1881 și 1882.

Nu mă îndoiesc, că după-ce preoțimea din vicariat 'și-a făcut datorința și poporul credincios — dându-i-se ocaziune în cel mai scurt timp — își va spune cuvântul seu, cuvânt care nu va contrazice glasul preoțimeii.

Ajutorul de stat.

După aceste se pune spre pertractare „Cauza subdiului preoțesc“. Multe s'au scris și s'au cetit în timpul din urmă despre acest subdiu prin jurnalistică noastră. Ridicatu-s'au proteste mai din toate părțile provinciei noastre metropolitane nu atât în contra subdiului, cât mai ales în contra modului de distribuire al acestuia și dreptatea e: ca să primească și preoțimea noastră ceva dela stat, în schimbul multelor servicii ce zilnic i-le face. Și dacă statul creștin ar fi, cum trebuie-re-ar ca să fie — prin neînsemnatele ajutoare ce le împarte preoțimeii unite, în cele mai dese cazuri de câte 27—28 fl. v. a. nu ar tînde la dejosirea clerului, cerându-i ca să-i fie unealtă oarbă, în detrimentul poporului credincios, pe care-l păstorește și cu desconsiderarea autorității lui superioare, căreia respect îi datorate. Fără 'i-ar împărți aceste ajutoare ca o remunerație ce i-se compete, cu demnitate, cum se recere dela o stăpânire ce pe sine se respectează și respectează și pe supușii sei. Preoțimea din vicariatul

Rodnei ca una, care ține mult la demnitatea de preot român și e resolută de a susține neștirbită și demnitatea superioară sale bisericești, indignată de modul de purcedere al stăpânirii politice cu ocaziunea împărțirii subsidiilor preoțești, în meritul acestor afaceri ia cam următoarea rezoluțiune:

„Avînd în vedere, că preoțimea gr-cat. din diecesa Gherlei întotdeauna a primit ajutoare dela stat din așa numitul „ajutor împărătesc“, împărțit tuturor preoților prin ordinariatul diecesan și nu cu desconsiderarea aceluia;

avînd în vedere, că și în înțelesul art. de lege XIV. din 1898 preoțimea gr-cat. are drept la așa numitul ajutor de întregire a congruei, oferit de stat până la regularea definitivă a acesteia;

avînd în vedere, că singurul for competent spre a recomanda și împărți acest ajutor a fost și este ordinariatul diecesan, ca unul ce mai bine știe și cunoaște lipsele și trebuințele clerului din diecesa sa;

avînd mai departe în vedere împrejurarea, că acest ajutor se împărțește de vre-o câțiva ani prin guvern și numai unor preoți, la recomandarea autorităților politice, cu desconsiderarea conspectului preoților prezentat de ordinariatul diecesan și cu desconsiderarea chiar a însuși ordinariatului diecesan singurul competent la acesta:

În urmarea acestora preoțimea tractată din vicariatul Rodnei, întrunită în conferență de astăzi, declară, că deși e mai modest dotată din întreg clerul provinciei metropolitane — totuși sub condițiuni atât de umilitoare pentru cler și biserică nu poate primi acest ajutor și se angajează ea pe cuvîntul de onoare de a-l respinge la cas de cumva 'i-s'ar oferi.“

Alte agende.

Pertractându-se mai departe programul zilei, punctele din acela referitoare la ajutoarele fondurilor bisericești și școlastice se relegă la sinodul mixt vicarial ce e în prospect de a se ține în curînd.

Se hotărăște mai departe trimiterea unei adrese atât către consistor, cât și către toate oficiile vicariale și protopopii din diecesă, pentru urgarea înființării orfanotrofiului proiectat de a se înființa în Gherla.

Se decide apoi: Ca fiecare preot din vicariat până la proxima adunare din anul viitor să compună „Istoriul parohiei sale“.

Venind la rînd propunerile, se ridică la valoare de conclud propunerile: Ca ordinariatul diecesan să fie rugat, ca pe viitor *Samatîsmul diecesan* să fie dat în limba română și nu în limba latină ca până acum.

Tot asemenea se fie recercat consistorul diecesan: ca să întrevină atât la fondurile administrative cât și judiciare: că precum sînt cu considerare la sărbătorile altor confesiuni recepte în stat, tot asemenea să observe și ale noastre, de ceea-ce în trecut nu s'a prea ținut cont, căci nu odată s'a întemplat, că s'au pus termene de pertractare la forurile judecătorești pe zile de sărbătoare, ca să nu mai amintesc de execuții și licități ce s'au întemplat în atari zile.

Cu aceste ridicându-se ședința ne-am întrunit cu toții la masa ospitală a dlui preot din loc. Ear' după masă ne-am întrunit earăși în conferență, pentru de a asculta disertația dlui preot din Rodna-nouă *Pamfil Grapiu*, ce cu mult interes a fost ascultată, fiind foarte bine și temeinic lucrată. #.

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Două știri mai pozitive din 9 și 10 l. c. de pe câmpul de răsboiu anunță, că bombardarea orașului *Ladysmith* continuă și că orașul e tot mai mult strîmtoat de Buri. Burii au străbătut până la Colenso. De altcun generalul *White* a declarat, că are muniții suficiente și va pute rezista mult timp.

Transportul de trupe continuă. În 15 l. c. au sosit de nou la Cap două nave cu trupe. De altcun operațiunile de răsboiu se desvoltă foarte încet.

Împăratul Wilhelm în Anglia.

În cercurile politice se dă mare atenție vizitei împăratului Wilhelm în Anglia. Causa sînt împrejurările în cari se face visita, anume, că se face în un timp când Anglia e încurcată în răsboiu.

Împăratul va pleca mîne, în 18 l. c. din *Kiel*, însoțit de împărăteasa și de cei mai mici doi băieți. Prin aceasta se dă a înțelege, că visita împăratului e de natură privată, dar' în suita împăratului e și cancelarul *Bilow*, care a fost invitat de către regina la insințarea lui *Salisbury*. Aceasta arată, că totuși se vor discuta chestii politice de importanță.

Din toată lumea.

Convenția de Samoa. — Din Sudan. — Fournier în Ierusalim.

Lordul *Kimberley* a ținut în New-Castle un discurs, în care a aprobat convenția asupra insulelor *Samoa*, zicînd, că Anglia trebuie să urmărească o politică, prin care să se delature ori ce neînțelegeri între ea și Germania.

Din *Cair* vin știri despre mișcări răsboinice în *Sudan*. Califul a înaintat pe țărîmii Nilului-alb, spre sud dela *Chartum*, în depărtare de 130 miluri, ear' în partea vestică a Sudanului se află în tabără șeful de semîșie *Senussi*. Pașa *Kitchener* a plecat la *Chartum*.

Admiralul francez *Fournier* împreună cu statul seu major a vizitat Ierusalimul. Admiratul vine și la Constantinopol, unde își va cere audiență la Sultanul.

Cronica zilei.

„Idegen ajku“.

S'a dus iubitul nost' *Urechia*,
S'a dus poeta *Smara*,
Ca să re'nvie Roma veche
Și să-și ia înalte țara.

Tablon sublim au arătat
Poporului roman,
Părea că chiar a re'nviat
Domnia lui *Traian*.

O lume 'ntreagă-a tresărit
De-o nobilă simfire,
Și frații vechi au re'noit
Fireasca înfrățire.

Din *Pirenei* și din *Balcani*
Răsună glas de frați;
Salutul fraților *Romani*
S'aude în *Carpați*.

Se 'mbrățișează ca surori
„*Tribuna*“ și „*Fanfulla*“...
Potrivnicii sînt tot fiori
Și buzele lor — hula.

„Tradare!“ strigă ei pervers,
Dar' nu-i pricepe nime.
Căci numai ei în univers
Au „buzele străine“.

Glhici, terentelle, cine?

Sibiu, 17 Nov. n.

Memento. 18 Noembrie: Desp. Biia al reuin. inv. gr-cat., adun. în Alecuș. — Desp. Alba-Iulia al reuin. inv. gr-cat., adun. în Oiejd. — Desp. Reghin al reuin. inv. gr-cat., adun. în Chiheriul-inferior.

19 Noembrie: Adun. gen. a Reun. femeilor rom. din Brașov. — Concertul Reun. de cîntări din Seliște. — Petrecere în Borgo-Prund în favoarea casinei. — Aleg. de deputați congresuali mîrîni în diecesa Caransebeș. — Tinerimea română din Brașov-Scheiu, petrecere populară în favorul corului bisericeii de pe Tocile.

20 Noembrie: Desp. Murș al Reun. inv. gr-cat. adunare în Bardoș. — Concurs de notar în Cornăești pe Nucet, pretura Noerich. — Concurs de veterinar în Abrud. — Desp. Morlaea al Reun. inv. gr-cat. adun. gen. în Poeni.

22 Noembrie: Sinod arhid. la Blaj.

23 Noembrie: Tinerimea universitară română din Cluj, serată literară.

Pentru tricolor. Sentința preturului din *Ilia-murșană*, prin care tînrul *Eugeniu Sîrbu*, teolog în *Sibiu* e condamnat pentru purtarea colorilor naționale la 15 fl. amendă, eventual 2 zile închisoare, ca pedeapsă principală și la 50 fl. amendă, eventual 5 zile închisoare, ca pedeapsă laterală, (Notați bine, pedeapsă laterală e mai aspră decât cea principală!), după-cum am anunțat și ieri, e motivată astfel: „Inculpatul a recunoscut în decursul pertractării, că în 29 August, la orele 7 dimineața venind dela adunarea societății culturale *valah*, avea pe piept insignii exclusiv roșii, galbene, albastre, legate în mănunchiu și că a fost provocat din partea gendarmeriei din *Ilia* să le deee jos.“

Faptul se confirmă și prin fasiunea gendarmilor ascultați, cu adosul că, inculpatul n'a voit să deee jos insigniile la provocarea gendarmilor, și așa ele au fost rupte de pe piept din partea acestora. Tot după fasiunea martorilor, insigniile nu erau respirate; ci au fost astfel legate și puse pe piept, ca ciucurii roșii, galbeni și albastri să formeze coardă și să reprezente clar și evident tricolorul valah. Tot atunci, pe pieptul inculpatului nu s'a văzut nici un fir de panglică națională maghiară. Acestea sînt motivele sentinței, care acum se află la ministrul de interne spre supravisuire. Apelația dată de *Dr. Amos Frâncu* e splendidă, în fond și în formă.

„Întru amintirea neuitatelor zile petrecute în Seliște“. Dl *Iosif Vulcan* a trimis direcțiunei școlare din Seliște următoarea scrisoare:

„Onorabilă direcțiune școlară! Întru amintirea neuitatelor zile petrecute la Seliște, cu ocaziunea adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român“, și ca un semn de vecinică grațitudine pentru căldura și onoarea cu care am fost impresurați, — vîrg rog priimii din partea mea pentru biblioteca școlară un esemplar al revistei mele „Familia“ din începutul anului curent, legătîndu-mă a vi-o trimite și de acum înainte regulat, cât timp Dumnezeu îmi va da putere să o redactez. Oradea-mare, 3/15 August 1899. Cu profundă stimă: *Iosif Vulcan*.“

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Cărți postale ilustrate.

— Din „Epoca“ —

De cîtăva vreme s'a inaugurat un nou soi de publicitație... internațională un nou mijloc de a aduce la cunoștința tuturor, prin ajutorul ilustrațiilor, evenimentele însemnate, monumente memorabile, peisajii, lucrări de artă etc. etc.

Voiu să vorbesc de cărțile postale ilustrate, cari au început cu primitive peisajii și cu „Salutări din...“ și au ajuns astăzi a ne oferi pentru 5, 10 sau 15 bani adevărate minuni de artă grafică, reprezentînd tot ceea-ce curiozitatea unui om ar vrea să vadă...

O casă de editură din Italia 'și-a făcut o specialitate din editarea cărților postale ilustrate cu principalele scene din evenimentele cele mai remarcabile.

În românește s'a editat multe feluri de cărți postale; de sigur însă, că cea mai de valoare și mai vrednică de a figura pe masa oricărui Român e colecția editată de societatea „Tipografia“ din Sibiu, din care îmi cade și mie în mână un specimen.

Esemplarul acesta are ca ilustrație una din acele scene memorabile și vrednice de mîndrie, luate din viața Românilor la Roma. Ministrul *Baccelli* se vede în mijloc roșind discursul seu din Forul *Traian* (12 Octomvrie 1899); la dreapta și la stînga sînt Români, printre cari distingem cîteva figuri ilustre bine cunoscute.

Dedesubtul ilustrației, inteligentul și patrioticul editor a tipărit memorabilele cuvinte ale ministrului italian: „Vă salut pe voi, o neîn-

vinșilor Români! Voi sînteți o pagină deschisă din marea carte a istoriei Romei.“

Da, aceasta va să zică o carte postală cu ilustrații adevărat românești... Scene de acestea trebuiec imprimate și răspîndite pretutindeni, căci ele ne fac mîndria noastră și ne slujesc cauza naționalismului.

Frații noștri de dincolo au dat și cu acest prilej dovadă, că atunci când e vorba de sentiment național, ei sînt cei dintău...
Înghițim lecția! **Lys.**

Dorințe implinite.

— Două povești cari se aseamănă. —

I.

A fost odată o fată prea frumoasă. Ea avea niște picioare, cari erau sub mărimea naturală și atât de frumoase, încât propriul ei pîr, de câte-ori era despletit, i-le săruta mereu... Și avea doi ochi atât de adânci, încât dacă cineva pîtrundea în ei până la fund, nu era modru să mai scape de ei... Și buzele ei erau foarte grațioase, și înțelegeai, de ce mai bucuros rămîn închise una lângă alta, și nu spun nimic... Mai avea dinșă și o inimă, și dacă aceasta era cu păreți de oglindă, apoi las că era foarte frumoasă, căci nu era în ea nimic altceva, decât ea însăși, numai ea...

De câte-ori mergea în vizită, se așeza astfel, că oglinda era în fața cu dinșă; pe cealaltă nu-i băga în seamă și nu o interesa de loc, dacă ceialaltă o priviau pe dinșă.

Într-o zi veni un vrăjitor puternic și o întrebă de vrea să-i fie nevastă.

„Nu, răspunse ea, nu voi pe nime.“

Atunci el mai întău fu foarte supărat, dar' după scurtă vreme foarte vîios și de aceea zise, că dacă ar avé ea vre-o dorință să i-se implinească.

„Aș vrea să privesc totdeauna în oglindă“, dorî ea.

Și astfel s'a și întemplat: fețele oamenilor și cerul albastru și arborii și toate se vedeau acum numai pe sine însăși. Asta îi plăcea nespus, și mulțumii deci vrăjitorului de multe-ori.

Dar' în curînd îi pără totuși prea mult și prea plictisitor. Vecinic vedea numai propria ei frumusețe și în sfîrșit i-se urise de sine cu totul. De nici un om nu se mai putea apropia și de nici un lucru, căci în toate era ea însăși și ori-ce apuca, era ea însăși, și ori-unde mergea totdeauna venia numai la ea însăși.

Astfel îi devenise viața atât de desgustătoare și fîroasă și spre povară, încât merse la un lac și cum și aici se văză numai pe sine însăși, se asvîrî în el și se cufundă — în sine însăși.

II.

A fost odată un bărbat, care era foarte mare și puternic și cu toate acestea foarte prudent și bun. Cîc un vrăjitor iubia mult pe mamă-sa și fiindcă nu o putuse lua de nevastă, dădu cel puțin fiului ei toate puterile și tot binele de care dispunea el. Dar' vezi, cum sînt oamenii, el nici nu era îndestulit cu aceasta. El se cugeta totdeauna numai la cărțile sale, numai la problemele, cari voia să le deslege, la tot ce e spiritual și înaintea căruia povara vieții dispăre; și astfel îl cuprinsă o

adevărată ură în contra corpului seu, această masă fără cruțare, care cerea meron îngrijire și ca o greutate de plumb îi trăgea în jos aripile lăuntrice; i-se părea că spiritul lui ar pute pîtrunde toată înălțimea și toată finețea, numai de i-s-ar lua greutatea trupului.

Asta supără pe vrăjitorul, care-și vedea bunătățile așa desprețuite, și într-o zi îi zise: „Eu o să-ți iau materia ta, toată greutatea corpului tîu o să dispară și numai curat forma să-ți rămână. Și pe lângă aceasta îți dau o problemă de deslegat, și abia în clipa, când o vei deslega, să-și recăștîge corpul tîu materia și greutatea sa. Problema sună astfel:

„Perde-te numai de tot în mine

Te vei găsi tot numai pe tine

Într-o ființă mult mai curată.

Din Eul tîu fac parte tot eu,

Și totuși nu-ă același Eu

Urmează-mi — tu! — că pier îndată.

Cu aceasta omul nostru fu foarte multumit. Deși pentru toți ceiațați apăsă ca și mai nainte, se simțea totuși foarte ușurat și liber, și îi părea, că acum nu mai are nevoie de a se purta tot cu sine însuși, când se ocupa cu ideile sale predilecte, și că toate puterile, cari îl legau de viață, numai de sus mai vin și nici una de jos.

Și de altmîntrelea avea câte o plăcere mai mult: când era cu totul neobservat, făcea încercări de a sbura și câte-odată îi și succedea o țîrucă... Plăcerea lui de căpelenie însă era, că iarna putea merge pe gheață, și când era încă de tot subțire. Atunci pribegia pe lacurile mari,

singularitate cu patinele sale și aproape că simțea încă apa undulînd sub pătura fină de gheață, de sub picioarele sale.

Se înțelege că ori-cât de fericit era, totuși nu se putea oprî de a nu gîndi câte-odată la problema, dar' numai decăt își schimba ear' cugetul, de vreme-ce cu nici un preț nu voia să-i plesnească cumva prin cap deslegarea și să devină earăși greu.

Într-o zi, în *Noembrie*, patină ear' pe un lac, care tocmai înghețase ușor pe deasupra, așa că și o vrabie ar fi spart coaja de gheață. Cugetul la deslegare i-se impunea azi cu deosebire, așa că abia pută scăpa de el.

Atunci văză la țîrmuri o figură de femeie în haină moale, catifelată. El alergă puțin mai aproape și văză o fată frumoasă și blondă, atât de frumoasă, cum nu mai văzuse nici-odată. Era ca un nor de fericire în jurul ei, și într-o clipă știu că era *norocul* lui, ceea-ce purta ea în ochi și pe mînile sale, ce străbătea prin pîră și împletit și adăpa surisul ei. El nu se mai pută stăpîni; pe când patină spre ea, trebui să deschidă brațele și să esclame: „Tu!“

Și pe când esclama, își aduse aminte de problema și acum știa deslegarea ei: „Tu!“ În același moment se năpusti toată greutatea corporală asupra lui, deodată simți că acel „Tu“, în care voia să căștîge viață, era pierirea lui, căci acum gheața cea subțire de sub el s'a rupt, și el s'a cufundat.

Trad. din germană de V. A.

Bibliografie.**„Lupta pentru drept”.**

— Voci de presă. —

»Dreptatea».

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

»Lupta pentru drept» e creațiunea aceluia geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în întâia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Album de cântări.

— Invitare de prenumerațiune. —

Di **Gulielm Șorban**, tinerul nostru pianist și compozitor, care așa de mult a fost admirat la concertul din Deva, deschide listă de prenumerațiuni la un **Album de cântări**, care va cuprinde 20 piese, compuse și aranjate pentru voce cu acompaniament de pian și coruri.

Prețul unui exemplar din acest prețios **Album** este 2 fl. 50 cr., legat 3 fl., ceea-ce în raport cu cuprinsul e un preț destul de modest.

Recomandăm tuturor **corurilor**, cum și tuturor iubitorilor de muzică și cântări să grăbească a prenumera acest op, dând o încurajare tinerului compozitor, care ne îndreptățește la multe nădejdi.

Prenumerațiunile se se adresează direct la adresa următoare:

G. Șorban, Viena, IX. Lazarethgasse nr. 6, Th. nr. 20. Prenumerațiuni se pot face și la noi.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 17 Noembrie n. 1899.

Hărte-moneta română	Cump.	9.18	vend.	9.24
Lire turcești	„	„	„	„
Imperiali (15 R ^o aur)	„	18.95	„	19.05
Ruble rusești 100 à	„	126.75	„	127.75
Galbeni	„	5.65	„	5.70
Napoleon-d'ori	„	9.55	„	9.69
100 Marce germane	„	58.57	„	59.07
Livre sterling	„	12.—	„	12.10

Bursa de Budapesta.

Din 15 Noembrie n. 1899.

Renta de aur ung. 4%	116.51
„ „ 4%	95.30
„ „ val. cor. 6%	120.—
Imprumutul căilor ferate ung.	118.30
Bonuri rurale ung.	94.—
„ croate-slavone	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	94.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	188.—
Renta de hârtie austriacă	99.60
„ de argint austriacă	99.25
„ de aur austriacă	117.25
Losuri austriace din 1860	135.40
Acțiunile băncii austro-ungare	900.—
„ de credit ung.	372.50
„ de credit austr.	368.70
Scrieri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni imperiați	5.70
Napoleon-d'ori	9.57
Mărci 100 imp. germane	58.97
London 10 Livre sterlingi	120.60

Bursa de Viena.

Din 15 Noembrie n. 1899.

Renta de aur 4%	116.70
Renta ung. v. c. 4%	95.50
Imprumutul căilor ferate ung.	119.40
Bonuri rurale ung.	118.50
„ croate-slavone	98.60
Renta de hârtie austriacă	99.85
„ argint austriacă	99.55
„ aur austriacă	117.—
Losuri austriace din 1860	135.40
Acțiunile băncii austro-ungare	904.—
„ de credit ung.	378.50
„ de credit austr.	368.50

Bursa de București.

Din 2 Noembrie v.

5% Renta perpetuă	4% Fonc. rur.	8:
5% „ am. 1881 93	5% „ urb. Buc. 90%	5:
5% „ 1892 99	5% „ Iași 86	5:
5% „ 1898 99	Banca Naț. 2450	5:
5% „ 1894 86	„ Agricolă 312	5:
5% „ 1899 85	„ României	5:
5% „ 90.94 86 1/2	de scont 283	5:
5% „ 1896 86 1/2	Dac. Rom. 416	5:
5% „ 1898 86 1/2	Națională 425	5:
Convertite rurale	„ Patria	5:
5% Obl. c. B. 1883	„ Construcții 55	5:
4% „ „ 1890	„ Basalt artificial	5:
5% „ „ 1895	„ Tramv. nou	5:
5% Fonc. rur. 95 1/2	Baia centrală 115	5:

Pentru redacție ai editură responsabil: Andrei Baltes.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall

„ARDELEANA”

institut de credit și economii, societate pe acții.

Nr. 145—1899 Pln.

[357] 1—1

Convocare.

P. t. acționarii nostri prin prezenta se invită la

adunarea generală ordinară,

ce se va ține în localul institutului la 20 Decembrie st. n. 1899, după amiază a 2 ore, cu următorul

PROGRAM:

1. Modificarea §§-lor 19, 28, 29, 31, 41, 43 și 46 din statutele societății.
2. Regulament de serviciu pentru funcționarii institutului.
3. Eventuale propuneri înscrise, conform §-lui 28 din statute.
4. Esmierea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal luat n adunarea generală.

P. t. acționari, cari doresc a participa la adunarea generală, se binevoiască a-și depune acțiunile la cassa institutului conform §-lui 20 din statutele societății.

Din ședința plenară a direcțiunei, ținută la 16 Noembrie 1899.

Nicolae Vlad m. p.,
președinte.

Dr. Ioan Miha m. p.,
director executiv.

Din cauza liquidării și mutării din Sibiu vânzare totală (Ausverkauf) pe lângă controlă oficială.

Din cauza părăsirii comerului și a strămutării din Sibiu

Vânzare totală
(Ausverkauf)

pe lângă controlă oficială conform deciziei magistratului orașenesc nr. 16498/1899.

Indeosebi deamă de atențiune e împrejurarea, că în scopul desfacerei grabnice am dispus ca din toate **stofele, fine, de lână de oaie**, de diferite sorte, trimise în deposit la

Atelierul meu de croitorie,

se se confecționeze **vestimente pentru bărbați și copii**, pe măsură. On. public are deci ultima și cea mai bună ocaziune a se aproviziona cu vestimente ieftine și bune, de confecțiune proprie și nu fabricate.

Ghete, pălării și ploiore, cum și toți ceilalți articli, cât timp va ține proviziunea prezentă, se vor vinde asemenea în **desfacere totală** (Ausverkauf).

Localul de prăvălie e de închiriat încă pe **cinci ani** următori.

Stelajurile și întreg aranjamentul prăvăliei sunt

de vânzare

cu prețuri ieftine.

Cu distinsă stimă:

Isak Ascher,

deposit de vestimente

Sibiu, strada Cisnădiei nr 4—6 în edificiul Comandei de Corp.

Din cauza liquidării și mutării din Sibiu, vânzare totală (Ausverkauf) pe lângă controlă oficială.

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37.

Deposit: str. Cisnădiei nr. 30.

Telefon 37.

Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON,**REFECTOR,****DORMITOR.**

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după deseneuri.

Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisercească etc. etc.

Mobilier pentru școale și aranjament intern pentru biserici nou.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hotel, cafenele, decorațiuni de tot felul etc.

[169] 15—50

Liferant al căilor ferate ungare.

Pentru tip

Căștigul principal
eventual
500.000 marce.**Înștiințare**

de

noroc.Pentru plătierea câștigurilor
garantează
statul.**Invitare de a lua parte la
șansele de câștig**

ale marelui loterii de bani, garantate de statul Hamburg, în care
trebuie să se câștige sigur

11 milioane 349.325 mărci.

Căștigurile acestei avantajoase loterii, care, conform planului, conține numai
118 000 losuri, sunt următoarele, anume:

Cel mai mare câștig e eventual 500.000 mărci.

Premiu	300.000 mărci.	26 câștiguri à	10.000 m.
1 câștig à	200.000 „	56 „ à	5000 „
1 „ à	100.000 „	106 „ à	3000 „
2 câștiguri à	75.000 „	206 „ à	2000 „
1 câștig à	70.000 „	812 „ à	1000 „
1 „ à	65.000 „	1518 „ à	400 „
1 „ à	60.000 „	40 „ à	300 „
1 „ à	55.000 „	140 „ à	200 „
2 câștiguri à	50.000 „	36952 „ à	155 „
1 câștig à	40.000 „	9959 „ à	134, 104, 100 „
1 „ à	30.000 „	9351 „ à	73, 45, 21 „
2 câștiguri à	20.000 „	în total 59.180 câștiguri,	

cari în puține luni vin la **sigură** sortire în 7 despărțăminte (clase).

Căștigul principal al 1-meii clase e **50.000 marce**, se urcă în a 2-a clasă la **55.000 m.**, în a 3-a cl. la **60.000 m.**, în a 4-a cl. la **65.000 m.**, în a 5-a cl. la **70.000 m.**, în a 6-a cl. la **75.000 m.**, în a 7-a cl. la **200.000 m.** și împreună cu premiul de **300.000 m.** eventual la **500.000 m.**

Pentru **clasa primă**, fixată oficial, costă:losul original întreg numai **3 fl. 50 cr.**jumătate numai **1 fl. 75 cr.**pătrar „ **90 cr.**

Prețurile pentru clasele următoare, cum și lista exactă a câștigurilor, sunt evidente în **planul de sortire, oficial**, provăzut cu **emblemă statului**, care plan la dorință îl trimite anticipando **gratis și franco**.

Tuturor participanților la jocul de loterie le trimite, fără specială cerere, **îndată** după efectuarea sortirii lista **oficială** a câștigurilor.

Plătierea și spedarea sumelor câștigate se face interesatilor **direct prin mine, prompt și sub cea mai strictă discrețiune**.

Comandele rog a se face prin **asemnăta postală**, ori și prin **rambursă**.

Din cauza terminului apropiat al sortirii, comandele se se adreseze neamnat, ori cel mult până în

30 Noembrie a. c.

cu deplină încredere la

Samuel Heckscher sen.,

bancher și zaraf în Hamburg.

[328] 9—18

Reîntors din Viena

unde cu multă sirguință am ales cele mai recomandabile **mărfuri de modă și manufacturi**, îmi permit a oferi pe lângă **prețurile cele mai ieftine**

Cele mai noue stoffe de mătăasă, lână, cheviot și postav
pentru toilette de dame.

Tot felul de garnituri.

Mare asortiment în confecțiuni

ca: **Jaquette, Collarii, Mantille, Mantilette**, în cel mai nou
façon și foarte solid efectuate.

Mare asortiment de blănării.

ca: **Colarii, Muffuri, Colliere, Boas și Capotte** pentru patinaje
precum și**Toate soiurile de Tapete, Portiere și Perdele.**

Tot felul de trebuincioase pentru croitori (Schneider-Zugehöre) cu prețurile cele mai moderate.

Un **practicant** (învățăcel) încă se primește în prăvălia dlui**C. Nedelkovits**

Piața-mare nr. 2.

[351] 4—6

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare **Duminecă**, în format **cart mare**, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului”va costa numai **2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.**

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.